

се подносила, како на кръщенье тава и
на плетиво: како орель височиномъ, како
риба длъбочиномъ, какъ лисица хитриномъ
како заяцъ бръзиномъ, како вълкъ яко-
томъ, како мечка страшиномъ, како сръна
брехаячи и бѣгаечи, како паунъ съ шаре-
ни перя, како пауница съ шарена глави-
ца. (кликайте, аминь!)

Да чува Господъ отъ туна бѣда, отъ пи-
нина жена и отъ бѣсна свиня . . . Искочи
една дива вепретина, та се заврътъ на-хе-
ро и на-псро и запали нашата невѣстуля
та и съдра бѣлата кошуля. Щайт моми и не-
вѣсти коя конъцъ коя власъкъ да я крѫпи-
ме: ако биде, биде, ако не, друга че тра-
жиме. (кликайте: аминь!)

Ово повесмо длъговесмо, длъго било како
дѣда; тънко било како баба . . . Посъялъ
то дѣда на лѣсище; родило се преродило
отъ сто грѣници едно зърно дало . . Нѣ-
мало кой да го брани; исклювала го црно-
морска грѣлица, задавила се, та отишla за